



द  
सिक्स्थ  
सेन्स

विनायक पोतदार

# द सिक्स्थ सेन्स

हे पुस्तक संपूर्ण कथा नसून काही भाग फ्री रिडींग साठी उपलब्ध केला आहे. संपूर्ण पुस्तक देणगी मूल्य केवळ **9/-** रुपये किमतीत

[http://www.esahity.com/uploads/5/0/1/2/501218/the\\_sixth\\_sense\\_v\\_inayak\\_potdar.pdf](http://www.esahity.com/uploads/5/0/1/2/501218/the_sixth_sense_v_inayak_potdar.pdf)

या लिंकवर उपलब्ध आहे.

हे वाचल्यावर **खर्च** करा ३ मिनिटे

१ मिनिट : लेखकांना फोन करून हे पुस्तक कसे वाटले ते कळवा

१ मिनिट : ई साहित्य प्रतिष्ठानला मेल करून हे पुस्तक कसे वाटले ते कळवा.

१ मिनिट : आपले मित्र व ओळखीच्या सर्व मराठी लोकांना या पुस्तकाबद्दल आणि ई साहित्य बद्दल आवर्जून सांगा.

असे न केल्यास यापुढे आपल्याला **पुस्तके मिळणे बंद** होऊ शकते.

**साद आहे आमची. हवा प्रतिसाद.**

दाद म्हणजे स्तुती असे नाही. काही वेळेस प्रांजळ मत, सूचना, टीका, विरोधी मत यांचे स्वागत देखील आहे. मत प्रामाणिक असावे. ज्यामुळे लेखकाला प्रगती करण्यासाठी दिशा ठरवण्यात मदत होते. मराठीत अधिक कसदार लेखन व्हावे आणि त्यातून वाचक अधिकाधिक प्रगल्भ व्हावा, आणि अखेर संपूर्ण समाज एका नव्या प्रबुद्ध उंचीवर जात रहावा हाच आमचा उद्देश.

# द सिक्स्थ सेन्स

विनायक पोतदार



ई साहित्य प्रतिष्ठान

द सिक्स्थ सेन्स

लेखक : विनायक पोतदार

ph.no.9076640007

[vienayak007@gmail.com](mailto:vienayak007@gmail.com)

या पुस्तकातील लेखनाचे सर्व कायदेशीर हक्क लेखकाकडे सुरक्षित असून पुस्तकाचे किंवा त्यातील अंशाचे पुनर्मुद्रण वा नाट्य, चित्रपट किंवा इतर रूपांतर करण्यासाठी लेखकाची परवानगी घेणे आवश्यक आहे. तसे न केल्यास कायदेशीर कारवाई होऊ शकते.

This declaration is as per the Copyright Act 1957. Copyright protection in India is available for any literary, dramatic, musical, sound recording and artistic work. The Copyright Act 1957 provides for registration of such works. Although an author's copyright in a work is recognised even without registration. Infringement of copyright entitles the owner to remedies of injunction, damages and accounts.

## प्रकाशक : ई साहित्य प्रतिष्ठान

www.esahity.com  
esahity@gmail.com  
eSahity Pratishtan  
eleventh floor  
eternity  
eastern express highway  
Thane. 400604.  
www.esahity.com  
esahity@gmail.com  
Whatsapp: 7710980841  
APP : <https://play.google.com/store/apps/details?id=com.esahity>.  
www.esahitybooks



### प्रकाशन:

©esahity Pratishtan®2018

- वितरणासाठी उपलब्ध.
- आपले वाचून झाल्यावर आपण हे इतरांना देखील खरेदी करण्यासाठी सांगू शकता.
- हे ई-पुस्तक वेबसाईटवर ठेवण्यापूर्वी किंवा वाचनाव्यतिरिक्त कोणताही वापर करण्यापूर्वी ई-साहित्य प्रतिष्ठानची परवानगी घेणे आवश्यक आहे.

# विनायक पोतदार



श्री विनायक पोतदार गेली दहा वर्षे मीडियामध्ये कार्यरत आहेत. गायक, सूत्रसंचालक, रेडिओ जॉकी, टीव्ही होस्ट आणि आता क्रिएटिव्ह रायटर म्हणून जाहिरात कंपनीमध्ये असा त्यांचा नदीच्या

प्रवाहासारखा अखंड प्रवास सुरु आहे. ते फिल्म सिने रायटर असोसिएशनचे सदस्य देखील आहेत. त्यांच्या सर्व कथा या संस्थेकडे नोंदणीकृत आहेत. लेखक कथा लेखनाव्यतिरिक्त गीत लेखन, धून बनवणे आणि विविध प्रकारची गाणी देखील गातात. त्यांचे आवडते लेखक वपु काळे, पुल देशपांडे, विजय देवधर, सुरेंद्र मोहन पाठक आहेत. याशिवाय अध्यात्म मध्ये ओशोंचा त्यांच्यावर खूप प्रभाव आहे.

आपला कथेबाबतचा अभिप्राय जाणून घेण्यास ते उत्सुक आहेत. या शिवाय त्यांची ई साहित्य वर प्रकाशाची झालेली एक परीकथा ही देखील अवश्य खरेदी करा आणि वाचा. अतिशय माफक दरात आपणांस उत्कृष्ट कथा देण्याचा त्यांचा इथून पुढे देखील प्रयत्न राहिल. बस आपले प्रेम निरंतर मिळत राहो. हीच ईश चरणी प्रार्थना.

**विनायक पोतदार**

ph.no.9076640007

[vienayak007@gmail.com](mailto:vienayak007@gmail.com)

सदर कथा संपूर्णतः काल्पनिक आहे. वास्तवतेशी तिचा कोणताही संबंध नाही. कथेतील जागांची नावे केवळ कथेला रंजकता यावी म्हणून घेतलेली आहेत. ही कथा तुमचं मनोरंजन करण्यात यशस्वी ठरो हीच ईश चरणी प्रार्थना.



## अर्पण पत्रिका

माझ्या लाडक्या आईस...

जिने मला लहानपणी अनेक मनोरंजक गोष्टी सांगून  
माझ्यातील लेखकाला संजीवनी दिली, त्या माउली  
चरणी,

कै. सौ उर्मिला नारायण पोतदार चरणी सप्रेम अर्पण...

Sixth sense

लेखक : विनायक नारायण पोतदार

मेल आयडी : vienayak007@gmail.com

संपर्क : ९०७६६४०००७/८४२१८७३७००



## गुरुवार १३ ऑक्टोबर

मुंबईतली ही नवीन कंपनी जाईन करून आज जवळपास एक महीना होऊन गेला होता.

मी-विकास राजवर्धन- तिथं नवीन असल्यामुळं तिथल्या वातावरणाशी जुळवून घ्यायला मला थोडा वेळ लागत होता. पहिल्या कंपनीमधील आठवणी अजून ताज्या होत्या, मनात घोळत होत्या. तिथल्या मित्रांची आठवण येत होती. रोज तिथं केलेली मस्ती, धमाल डोक्यातून जात नव्हती.

नव्या कंपनीत मन न रुळण्याचं आणखी एक कारण पहिल्या कंपनीच्या तुलनेत इथं काम खूप कमी होतं.

सर्व काही सामान्य रीतीने सुरळीत सुरु होतं. .. एक गोष्ट सोडून. गेल्या काही दिवसांपासून कुणास ठाऊक का, पण मला असं वाटत होतं की कुणीतरी माझ्यावर पाळत ठेवून आहे. मी सस्पेंस नॉव्हेल, मूवीजचा प्रचंड क्रेझी फॅन आहे, कदाचित या कारणामुळे देखील माझा मेंदू जरा जास्तच ओव्हर स्मार्ट थिंकिंग करत असेल, शेवटी मेंदूला काही काम नसेल तर अशा प्रकारच्या कल्पना, विचार तर घोळतातच ना. ... म्हणूनच माझ्या बाबत असं घडत असावं असाच विचार करून मी ही गोष्ट डोक्यातून काढून टाकली. थोडं मन हलकं झालं.

पण काही दिवसांनी पुन्हा तेच. पण कोणी माझ्यावर पाळत का ठेवावी? मी एक सामान्य व्यक्ती होतो, जी आपलं आयुष्य साधेपणाने जगत होती. मी कुणी खास नव्हतो किंवा माझ्या जॉबमध्ये पण सिंकेट ठेवण्यासारखं काही नव्हतं, ज्यामुळे मी अचानक कुणासाठी तरी व्हीआयपी बनावं. पण काहीतरी होतं नक्कीच. माझा सिक्थ सेन्स मला कधीच धोका देत नाही.

हे जे पण काही माझ्याबरोबर घडत होतं, मी कुणाला सांगू शकत नव्हतो. पहिल्या कंपनीत असतो तर कदाचित अमित किंवा आशिषला सांगितलं देखील असतं. ते माझे खूप चांगले आणि जवळचे मित्र, सहकारी होते. कमीतकमी त्यांनी माझं बोलणं हसण्यावारी नक्कीच नेलं नसतं. पण इथं नव्या कंपनीत मी एकटा पडलो होतो आणि जे काही घडत होतं, त्याचा सामना मला एकट्यालाच करावयाचा होता.

एक गोष्ट नवल वाटण्याजोगी होती... ऑफिसच्या इमारतीत प्रवेश केल्यावर ही पाळत ठेवत असल्याची जाणीव गायब व्हायची. जणू ऑफिसमध्ये मी सुरक्षित होतो. मग संपूर्ण दिवस ऑफिसमधली छोटी मोठी कामं करण्यात किंवा नेट सर्फिंग करण्यात जायचा. आज का कुणास ठाऊक पण हे सर्व डायरीत लिहावंसं वाटलं. आजच्या दिवशी इतकंच. आशा आहे उद्याचा दिवस माझ्यासाठी चांगला जाईल.

## शुक्रवार १४ ऑक्टोबर

आजचा दिवस बऱ्याच घटनांमुळे माझ्यासाठी विशेष दिवस ठरला.

ऑफिसमध्ये माझ्या आवडीचं काम मला करायला मिळालं. जे मी अगदी मन लावून पूर्ण केलं. जिंगल लिहिणं माझी खासियत आहे आणि यात आता मी चांगलाच तरबेज झालोय.. देवाची कृपा. मुख्य म्हणजे माझी लिहिलेली जिंगल माझ्या कंपनीच्या क्लायन्टला खूप आवडली आणि ऑफिस मधील सर्वांचा माझ्याकडं पाहण्याचा दृष्टिकोन बदलला. त्यांच्या नजरेत आता माझ्यासाठी आदर आणि प्रेम दिसलं ज्याची मी वाट पाहत होतो. एकूण काय तर आजचा ऑफिसमधला माझा दिवस एकदम झकास गेला.. ..

पण याला दृष्ट तर लागणार होतीच.

सकाळपासून ऑफिसला येईपर्यंत जे घडलं नव्हतं किंवा कदाचित मी जे अनुभवलं नव्हतं, ते ऑफिसमधून बाहेर पडताच पुन्हा सुरु झालं. आज तर माझ्या अगदी पाठीमागे मला अगदी खेटून कुणीतरी चालतंय असा भास झाला. माझ्या पाठीवर उष्ण श्वास मी कितीतरी वेळा अनुभवला. पाठीमागे वळून पाहिलं तर माझ्या मागून कित्येक लोक चालत

होते, पण इतक्या जवळ कुणी नव्हतं ज्याचा उष्ण श्वास माझ्या पाठीला जाणवेल.

काय भानगड होती? काय हे सर्व निव्वळ भास होते? की कुणी खरंच माझा पाठलाग करत होतं? जे पण काही असेल याचा छडा मी नक्की लावेन.

## शनिवार १५ ऑक्टोबर

आज सुट्टीचा दिवस होता. त्यामुळे आज खूप वेळ मी बिछान्यात लोळून काढलं. माझ्या फॅल्टमध्ये माझ्या व्यतिरिक्त आणखी कुणी राहत नव्हतं. माझा बाकी परिवार कोल्हापूरला असतो. त्यांना इकडचं, मुंबईचं हवामान मॅच होत नाही. आणि तसंही सर्व नातेवाईक तिकडच्या भागात जास्त असल्याने त्यांना तिकडं राहणं जास्त आवडतं. मी त्यांना इकडं आणायचा प्रयत्न केला, पण त्यांनी स्पष्ट नकार दिला. मुंबई शहर तुला लखलाभ बाबा पण, आम्हांला इथंच राहू दे. आमचं सगळं आयुष्य इथं गेलंय. आता आमची दुसऱ्या ठिकाणी जाऊन तिथं सेटल व्हायची मानसिकता नाही. मला देखील त्यांचं बोलणं पटलं. शेवटी मी देखील केवळ पैसे कमावण्यासाठीच मुंबईला आलो होतो. मला शक्य असतं तर मी कोल्हापूर कधीच सोडलं नसतं. तिथली लोकं, त्यांचं उदार मन, तिथलं प्रसन्न वातावरण, तिथली हवा सगळंच कसं प्रेमात पाडणारं. असो...

तर आज सुट्टी असल्यानं सर्व कामे आरामात आटपून स्वतःसाठी नाश्ता तयार केला. सुट्टी दिवशी स्वतःच घरच्याघरी नाश्ता, जेवण बनवायला आवडतं. मग मोबाईलवर आज माझ्या जवळील थियेटरला कोणती मुन्ही रिलीज झालीय ते पाहिलं. बाकी मुन्ही यथातथाच होत्या. पण एक मात्र माझ्या आवडीची मुन्ही होती. हॉलिवूडची हॉरर मुन्ही. मला हॉलिवूडवाल्यांचं

एका बाबतीत कौतुक वाटतं. ते कोणताही विषय असो एक ते दिढ तासात पडद्यावर आणतात. आमच्या बॉलिवूडकरांना मात्र यासाठी तीन- तीन तास लागतात. कारण यांच्या मते मुन्ही कोणत्याही विषयावर असो त्यात सेक्स, रोमान्स, आयटम साँग हे सर्व लागतंच. त्याशिवाय पब्लिक थियेटरकडे वळत नाही असं यांना वाटतं. (केन्हा सुधारणार हे लोक कुणास ठाऊक. ) माझी कुणी खास गर्लफ्रेंड अशी नसल्याने माझा वायफळ खर्च फारसा नव्हताच. (सिंगल असण्याचे फायदे ! ) त्यामुळे माझ्या मर्जीने मी सुट्टीचा प्लॅन आखू शकत होतो. आज ही असच संध्याकाळी ७च्या शोचं तिकीट बूक केलं. एकट्या माझंच.

आता संध्याकाळपर्यंतचा दिवस कसा घालवायचा हा प्रश्न होता. पण त्याचंही उत्तर लगेच डोक्यात आलं. मुंबईमध्ये माझी सर्वात फेव्हरेट जागा होती- मुंबई छत्रपती शिवाजी महाराज टर्मिनस म्हणजेच पूर्वीचं व्ही. टी. आताचं सीएसएमटी. एकतर इथं बऱ्याच गोष्टी स्वस्त आणि मस्त मिळतात. आणि दुसरं म्हणजे काहीही खरेदी न करता तुम्ही केवळ चर्चगेट स्टेशनवरून बाहेर पडून फॅशन स्ट्रीट वरून सीएसटी पर्यंत चालत आलात, तरी तुमचं विंडो शॉपिंग झकास होऊन जातं. आणि मला असं चकटफू विंडो शॉपिंग करायला खूप आवडतं.

दुसरं म्हणजे इथल्या इराणी हॉटेलमधला चहा आणि जेवण एकदम झकास असतं. चहा तर असा की एखादा कप पिऊन हौस भागत



नाही, एक और चलेगा असं म्हणत दोन तीन कप चहा होतोच. मी आज संध्याकाळच्या मुन्हीपर्यंतचा वेळ तिकडच घालवायचं ठरवलं. माझ्या राहत्या फ्लॅटपासून मेट्रो स्टेशन अगदी दोन मिनिटांच्या अंतरावर आहे. तिथून घाटकोपर स्टेशन सात मिनिटे आणि तिथून लोकलने सीएसटी १५ ते २० मिनिटे. माझा मूड एकदम छान होता आज. साधारणपणे सुट्टीच्या दिवशी माझा मूड असाच असतो.

मी मेट्रोच्या तिकीट विंडोसमोर लाईनमध्ये उभा होतो, कुठलंसं आवडीचं गाणं गुणगुणत एवढ्यात पुन्हा तेच फिल्िंग. कुणीतरी माझ्या जवळपास असून माझ्यावर पाळत ठेवून असल्याचं फिल्िंग. मी चहूबाजूला पाहिलं तर सगळीकडे लोक पसरले होते पण खास माझ्याकडं पाहणारं कुणीच दिसलं नाही. पुन्हा भास? इतक्या लोकांच्या उपस्थितीत कुणी मला काय करू शकत होतं? विचार करत करत मी कधी तिकीट खिडकीजवळ आलो कळलंच नाही. पाठीमागच्या व्यक्तीने मला हलवून जागं केलं तेव्हा भानावर आलो.

“घाटकोपर रिटर्न एक”

मी शंभरची नोट आत सरकवली. समोरून कॉईन आणि रिसीट मिळताच मी एंट्रीकडे निघालो. मी टोकन पंच करणार तेव्हा पाठीमागून माझ्या खांद्यावर हात पडला.

मी संपूर्ण शहारलो आणि हळुवारपणे मागे पाहिलं, तर माझ्यामागची व्यक्ती मला तिकीट खिडकीकडे इशारा करून दाखवत होती. मी त्या दिशेने पाहिलं तर तिकीट खिडकीवरचा मुलगा मला बोलवत होता. आता काय झालं? असा विचार करत तिकीट खिडकीजवळ पोचलो.

“काय साहेब कुठं लक्ष आहे? सुट्टे पैसे न घेताच निघालात.”

“धन्यवाद मित्रा”

त्याचे आभार मानत मी काउंटरवरून पैसे उचलले आणि पाठीमागे वळलो. तेवढ्यात अचानक पाठीमागे उभी असलेली व्यक्ती मला जोरात थडकली. अजूनही माझ्या हातातच असलेले पैसे या धक्क्यामुळे खाली पडले. मनातल्या मनात त्याला शिव्यांची लाखोली वाहत मी पैसे गोळा करण्यासाठी खाली झुकलो. दुसऱ्या क्षणी माझ्या पाठीवर खूप मोठं ओझं पडल्याचं जाणवलं.

कुणीतरी माझ्या पाठीवर कोसळलं होतं. मी ते खाली ढकललं तेव्हा कोसळल्यावर जे दिसलं ते पाहून मी पार हादरलोच. ही तीच व्यक्ती होती जिची आणि माझी टक्कर होऊन माझे पैसे खाली पडले होते. खाली पडलेल्या व्यक्तीच्या मानेखालून रक्त ओघळायला सुरुवात झाली होती. यावरून एक निश्चित होतं की ती व्यक्ती एकतर स्वर्गवासी झाली होती किंवा शेवटच्या घटका मोजत होती. मी जोरात हेल्प-हेल्प म्हणून ओरडलो. चेकिंग पोस्टवर असलेले सुरक्षा रक्षक ताबडतोब तिथं पोचले. आणि खाली

पडलेल्या व्यक्तीपासून गर्दी हटवायला त्यांनी सुरुवात केली. त्यापैकी एकाने पडलेल्या व्यक्तीची नाडी तपासली. बहुतेक कार्यभाग संपला होता तिचा.....

(काय घडत होतं नेमकं कथेचा नायक विकास सोबत? कुणी खरंच त्याच्या मागावर होतं की हे निव्वळ त्याच्या मनाचे खेळ होते? मेट्रो स्टेशनवर झाडलेली गोळी त्याच्यासाठी होती का ? की हा नायकाच्या भीतीचा फार्स होता? नायक या जाळ्यातून बाहेर पडू शकला का ? या सगळ्या प्रश्नांची उत्तरे मिळविण्यासाठी वाचा पुढील भाग सिक्स्थ सेन्स चा.

संपूर्ण पुस्तक वाचण्यासाठी त्याचा पासवर्ड तुमच्या जवळ असणे आवश्यक आहे. तो मिळविण्यासाठी वरील फोन क्रमांकावर म्हणजेच ९०७६६४०००७ वर तुम्ही मला “G-PAY” किंवा “फोन पे” करू शकता किंवा 9076640007@icici या युपीआय आयडी वर देखील देणगी मूल्य केवळ १/- रुपये भरू शकता.

किंवा माझे अकाउंट :

नाव : Vinayak Narayan Potdar

bank acnt no.: 002001604948

IFSC code : ICIC0001086

यावर देखील पैसे भरू शकता.

आपण पैसे भरल्यावर कृपया 9076640007 या क्रमांकावर मला Whatsapp करा.

तिथून तुम्हाला पासवर्ड येईल. तो टाकून

[http://www.esahity.com/uploads/5/0/1/2/501218/the\\_sixth\\_sense\\_vinayak\\_potdar.pdf](http://www.esahity.com/uploads/5/0/1/2/501218/the_sixth_sense_vinayak_potdar.pdf)

ही लिंक उघडा व पुस्तक वाचा.

तर माझी संपूर्ण कथा सिक्स्थ सेन्स नक्की वाचा . आपल्या अमूल्य मताची मी आतुरतेने वाट पाहतोय.

आपला नम्र

विनायक पोतदार

9076640007